

A szolgálólány találkozik a falukutatókkal

PRÓZA - LXII. évfolyam, 51-52. szám, 2018. december 19.

Letette a szolgálatot, indult a kastélyból, azt mondta Bézsének, most elég, ha elszállítja a város határában árválkodó Krisztus-keresztig, tovább nem szükséges, a síneken majd átszaporázik a két saját lábával, sétálni szeretne. Bézsé Gerzson gyanakodott, nem is sétálni akar Erna, hanem biztosan találkozni. Hogy randevúja van valaki férfival, úgyhogy Erna azonnal és köntörfalazás nélkül mondja csak meg, kivel, terítse ki a lapjait. Mit terítsek ki, te hiába féltékenykedő átokfajzat, Erna váratlanul rikácsolni kezdett, majd téged terítelek ki, hát már megbocsáss, de nem elég nekem az uram makacssága, konok, kőből kikalapált feje, a szúrós boldogtalansága, az a néma örök vád, még te is azzal jössz, hogy mit szabad nekem, meg mit nem?!